

Arrest

nr. 173337 van 19 augustus 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 12 augustus 2016 tot terughrijving en beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 12 augustus 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Steff STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Souad BOUMAHDI, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 23 januari 2014 gemachtigd tot een onbeperkt verblijf. Hij wordt op 13 februari 2014 in het bezit gesteld van een B-kaart, geldig tot 1 februari 2019.

1.2. Verzoeker vertrekt in juli 2016 naar Nigeria.

1.3. Op 12 augustus 2016 keert verzoeker terug naar België en biedt verzoeker zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem, komende van een vlucht vanuit Lagos (Nigeria).

1.3. Op 12 augustus 2016 wordt verzoeker een beslissing tot teruggedrijving gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

"Op 12/08/16 om 09:05 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, luchthaven ZAVENTEM, werd door ondergetekende Youssef ET-TAIBI de heer/mevrouw; achternaam Uchehara. voornaam Joseph Obinna (...) die de volgende nationaliteit heeft NIGERIA wonende te (...) houder van het document nummer afgegeven te- op houder van visum nr van het type afgegeven door geldig van tot voor een duur van dagen, met het oog op: afkomstig uit Lagos via Addis Ababa Bole met ET704 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht) , op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN. BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT. Dossiernummer: HV, 21 ,FW, 110516 /16

X (B) Is in het bezit van een vals / nagmaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1V2a)2

Reden van de beslissing: Document: Paspoort Nigeria nr. A04587388 van JAMES Diuky ° 15/10/1971 te port Harcourt en M van Nigeria, Vervalsing: frauduleus bekomen

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE VISUM / VERBLUFSDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN. BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VISUM / VERBLIJFSDOCUMENT Dossiernummer: HV. 21 .FW, 110516 /16

X (D) Is in het bezit van een vals / nagmaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art, 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Document: Verblijfskaart Spanje nr. E14634797 op naam van JAMES, Diuky ° 15/10/1971 te port Harcourt en M van Nigeria, Vervalsing: frauduleus bekomen. (...)”

1.4. Tevens wordt hij van zijn vrijheid beroofd. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Betreffende de ontvankelijkheid van de vordering met betrekking tot de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of

van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met betrekking tot de beslissing tot terugdrijving

3.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

3.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, §4, tweede lid, bedoelde vordering.

Zij werd ingesteld binnen de tien dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk.

4. Over de vordering tot schorsing in zover gericht tegen de beslissing tot terugdrijving

4.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

4.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

4.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

4.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

4.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

4.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoekster zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

4.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

4.3.2.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekende partijen, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

De bestreden beslissing vermeldt duidelijk de determinerende motieven op grond waarvan ze genomen is. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 3, eerste lid, 1°/2° van de vreemdelingenwet, met name is verzoeker aangetroffen in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en/of hij poogt het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

Uit artikel 2 van de vreemdelingenwet volgt dat de vreemdeling die het Belgische Rijk wil binnenkomen in het bezit moet zijn van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België.

Uit artikel 7 van de Schengengrenscore blijkt verder dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan deze voorwaarden voor toegang tot het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staft.

De relevante bepalingen luiden als volgt:

“3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen aan een grondige controle onderworpen.

a) De grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 5, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:

i) of de onderdaan van een derde land in het bezit is van een document dat geldig is voor grensoverschrijding en waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken en dat, in voorkomend geval, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning;”.

Uit voormelde bepalingen volgt dat een derdelander die toegang wil hebben tot het Belgische grondgebied, bij binnenkomst in het bezit moet zijn van een geldig paspoort of geldige reistitel en dit moet kunnen voorleggen. Indien de derdelander visumplichtig is, dient het geldige paspoort/reistitel tevens vergezeld te zijn van een geldig visum. Is de visumplichtige derdelander verblijfsgerechtigd, dan kan een geldige verblijfsvergunning het vereiste visum vervangen. Bij binnenkomst moet de betrokken derdelander dan een geldig paspoort voorleggen vergezeld van een geldige verblijfsvergunning. Het gaat om een cumulatieve binnenkomstvoorwaarde: zowel een geldig paspoort als een geldige visum/verblijfsvergunning moeten aan de grensinspectiediensten worden voorgelegd, wil de betrokken derdelander toegang hebben tot het Belgische grondgebied.

In de bestreden beslissing wordt feitelijk vastgesteld dat verzoeker *“niet in het bezit [is] van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten”* omdat *“het door betrokkene gebruikte reisdocument wordt van valsheid beticht en wordt gerechtelijk in beslag genomen. Betrokkene beschikt dus niet meer over enig geldig reisdocument.”* Daarbij wordt verwezen naar het proces-verbaal met nummer HV.21.FW. 110516/16. De bestreden beslissing meldt dienaangaande dat verzoeker in het bezit is van een *“vals/nagemaakt/vervals reisdocument”* aangezien wordt vastgesteld dat verzoeker een Nigeriaanse paspoort voorlegt op naam van J.D. met geboortedatum 15 oktober 1971, dat frauduleus is bekomen.

In de bestreden beslissing wordt ook vastgesteld dat verzoeker *“niet in het bezit [is] van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf”* omdat *“het door betrokkene gebruikte visum/verblijfsdocument wordt van valsheid beticht en wordt gerechtelijk in beslag genomen. Betrokkene beschikt dus niet meer over enig geldig visum/verblijfsdocument”*. Daarbij wordt verwezen naar het proces-verbaal met nummer HV.21.FW. 110516/16. De bestreden beslissing meldt dienaangaande dat verzoeker in het bezit is van een *“vals/nagemaakt/vervalst visum of verblijfsvergunning”* aangezien wordt vastgesteld dat verzoeker een Spaanse verblijfskaart voorlegt op naam van J.D. met geboortedatum 15 oktober 1971, die frauduleus is bekomen.

Aldus blijkt dat verzoeker een paspoort en Spaanse verblijfskaart voorlegde aan de grensinspectie bij binnenkomst te België, waarvan werd vastgesteld dat ze frauduleus werden bekomen. Ze werden vervolgens gerechtelijk in beslag genomen zodat verzoeker niet in het bezit was van een geldig reisdocument vergezeld van een geldig visum of verblijfsdocument.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen derhalve op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 29 juli 1991.

Wat betreft het afdoende karakter van de motivering, zoals vereist door artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet betwist dat hij bij binnenkomst op het Belgische grondgebied een frauduleus bekomen paspoort en Spaanse verblijfsvergunning heeft voorgelegd aan de grensinspectie.

In het verslag “valse documenten” van 12 augustus 2016 dat zich in het administratief dossier bevindt, bevindt zich verder een weergave van het relaas dat verzoeker aan de grensinspectie heeft gedaan. Daaruit blijkt dat verzoeker zelf heeft verklaard dat hij in België, waar hij asiel heeft gevraagd, zijn echte identiteit heeft opgegeven. Hij is daarna naar Spanje vertrokken waar hij ook asiel heeft gevraagd maar

waar hij een valse identiteit heeft opgegeven. Hij wilde niet dat België en Spanje van elkaar wisten dat hij in beide landen asiel heeft gevraagd. Hij verklaarde verder aan de grensinspectie dat *“het vroeger gemakkelijk was om een paspoort aan te vragen met een verzonnen identiteit”*. In het verslag wordt verder vastgesteld door de grensinspectie: *“Betrokkene is niet in het bezit van zijn Belgische verblijfskaart en geldig paspoort op de identiteit gekend in België. Het nationaal nr. van betrokkene is xxx”*.

Verzoeker betoogt dat de motivering evenwel niet draagkrachtig is omdat de bestreden beslissing zich hoofdzakelijk beperkt te stellen dat hij niet beschikt over een geldig visum of verblijfsdocument. Hij stelt dat hij wel degelijk beschikt over een geldig verblijfsdocument, waarvan hij een kopie voegt aan het verzoekschrift. Hij merkt verder op dat hij sinds 2009 officieel in het vreemdelingenregister stond ingeschreven, al die tijd in België verblijft met vrouw en kinderen, dat hij enige kostwinner van het gezin is en al meer dan drie jaar is tewerkgesteld.

Verzoekers betoog kan *prima facie* niet worden bijgetreden.

Dat verzoeker beschikt over een geldig Belgisch verblijfsdocument doet geen afbreuk aan de wettelijke verplichting om te voldoen aan de gestelde binnenkomstvoorwaarden. Zoals eerder vermeld, volgt uit de hierboven aangehaalde wettelijke bepalingen dat een derdelander die het Belgische grondgebied wil betreden bij binnenkomst in het bezit moet zijn van een geldig paspoort en, desgevallend, een geldig visum of geldig visumvervangend verblijfsdocument. Hij moet deze binnenkomstdocumenten aan de grensinspectie kunnen voorleggen.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker bij binnenkomst niet in het bezit was van een geldig verblijfsdocument. Dit vindt steun in het administratief dossier en verzoeker betwist geheel niet dat hij bij binnenkomst een frauduleus bekomen Spaanse verblijfskaart voorlegde die gerechtelijk in beslag werd genomen. Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker, toen hij afreisde naar Nigeria, zijn geldige Belgische verblijfskaart heeft achtergelaten bij zijn echtgenote. Hij was dus niet in bezit van deze geldige Belgische verblijfskaart toen hij trachtte het Belgische grondgebied terug binnen te komen.

Bovendien gaat verzoeker voorbij aan het gegeven dat wanneer een derdelander toegang wil hebben tot het Belgische grondgebied, hij niet enkel een geldig visumvervangend verblijfsdocument moet voorleggen maar bovenal en cumulatief een geldig paspoort. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker bij binnenkomst niet in bezit was van een geldig paspoort. Het paspoort dat hij aan de grensinspectie voorlegde was immers frauduleus bekomen en werd gerechtelijk in beslag genomen. Ter terechtzitting blijkt ook hier dat verzoeker, toen hij afreisde naar Nigeria, zijn paspoort met de identiteit waaronder hij gekend is in België, dat inmiddels vervallen is, heeft achtergelaten bij zijn echtgenote. Verzoeker betwist dus niet dat hij niet in bezit was van een geldige paspoort toen hij trachtte het Belgische grondgebied terug binnen te komen.

Daar de verzoeker bij binnenkomst niet in het bezit was van geldige binnenkomstdocumenten, met name een geldig paspoort en geldig visumvervangend verblijfsdocument, werd door de grensinspectie op basis van artikel 3, eerste lid, 1°/2° van de vreemdelingenwet een beslissing tot terugdrijving genomen.

Gelet op het wat hierboven is besproken, is de Raad *prima facie* van oordeel dat de motieven van de bestreden beslissing - met name dat verzoeker bij binnenkomst niet in het bezit is van een geldig reisdocument en een geldig visum of van een geldige machtiging tot verblijf daar hij een frauduleus bekomen paspoort en Spaanse verblijfskaart voorlegde die gerechtelijk in beslag werden genomen, - pertinent en draagkrachtig zijn, nu deze niet-betwiste motieven volstaan om de bestreden beslissing te dragen.

Een schending van de artikelen 2 en 3 wet van 29 juli 1991 blijkt op het eerste gezicht niet. Het eerste middel is op eerste zicht niet gegrond en bijgevolg niet ernstig.

4.3.2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker meent dat indien men zijn identiteit zou hebben gecontroleerd aan de hand van vingerafdrukken men zou hebben vastgesteld dat hij wel degelijk beschikt over een geldig verblijfsdocument in België doch dat men heeft nagelaten dit te doen. Verzoeker stelt verder dat indien hij nu zou worden gerepatriëerd men *“zijn procedure”* *“gewoonweg zou kunnen afsluiten door te stellen dat hij geen belang meer heeft in de verderzetting van de procedure op basis van zijn verwijdering hetwelk toch niet de bedoeling kan zijn”*.

De Raad merkt op dat verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en annulatieberoep heeft ingesteld tegen de bestreden beslissing. Dit heeft tot gevolg dat in casu, in overeenstemming met artikel 39/83 van de vreemdelingenwet, de verzoeker beschermd is tegen een gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving tot de Raad uitspraak heeft gedaan heeft over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en met name of de aangevoerde schendingen als ernstig middel kunnen worden aangemerkt. Het gegeven dat verzoeker kan worden teruggedreven indien de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verwerpt en het gegeven dat het annulatieberoep geen schorsende werking kent, maakt niet dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Zoals reeds besproken, doet het gegeven dat verzoeker over een geldig Belgisch verblijfsdocument beschikt geen afbreuk aan zijn verplichting om bij binnenkomst op het Belgische grondgebied een geldig paspoort voor te leggen dat vergezeld is van een geldig visum of geldig visumvervangend verblijfsdocument.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker bij binnenkomst niet in het bezit is van een geldig reisdocument en een geldig visum of van een geldige machtiging tot verblijf daar hij een paspoort en Spaanse verblijfskaart voorlegde waarvan werd vastgesteld dat die frauduleus werden bekomen en die vervolgens gerechtelijk in beslag werden genomen. Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het administratief dossier en steunen *prima facie* op een zorgvuldige feitenvinding. Ze worden tevens door verzoeker niet betwist.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij wel op de hoogte was van het gegeven dat verzoeker beschikt over een geldig Belgisch verblijfsdocument doch terecht vaststelt dat verzoeker bij binnenkomst niet in bezit is van zijn Belgische verblijfskaart en geldig paspoort op de identiteit gekend in België. Op het eerste zicht kan ook hier geen onzorgvuldigheid aan verwerende partij worden verweten nu zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Zoals eerder vermeld, wordt ter terechtzitting overigens bevestigd dat de geldige Belgische verblijfskaart en paspoort op de identiteit gekend in België waren achtergelaten bij de echtgenote van verzoeker.

Tenslotte stelt de Raad vast dat verzoeker het verblijf in België niet wordt ontzegd. Evenwel dient verzoeker voor de verdere uitoefening van zijn machtiging tot verblijf van onbepaalde duur op het Belgische grondgebied, in België op regelmatige wijze binnen te komen door in het bezit te zijn van een geldig paspoort vergezeld van een geldig visumvervangend verblijfsdocument, *quod non in casu*.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt *prima facie* niet aangetoond.
Het tweede middel is op eerste zicht niet gegrond en bijgevolg niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

De vaststelling dat er *prima facie* geen ernstig middel wordt aangetoond, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien augustus tweeduizendzestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.DE BONDT

M. MAES